

NĖ VIENOS PIKTŽOLĖS KUKURŪŽŲ LAUKUOSE!

Prisiimdami socialistinius įsipareigojimus 1956 metams, rajono žemės ūkio darbuotojai davė žodį užtikrinti, kad kukurūzų sėjos planas būtų pilnai įvykdytas, iš kiekvieno hektaro gauti po 30 cent burbuolių ir po 150 cent žaliųjų masės.

Pirmąją įsipareigojimo dalį rajono kolūkiečiai ir mechanizatoriai įvykdė sėkmingai. Kukurūzų sėjos planą rajonas viršijo, pasėjęs jų daugiau kaip 1300 ha. Dabar mūsų uždavinys — taip pat garbingai įvykdyti ir antrą, svarbiausią įsipareigojimo dalį — gauti gausų derlių.

Reikia pasakyti, kad oro sąlygos šį pavasarį ir vasarą yra palankiausios gausiam kukurūzų derliui gauti. Dabar viskas priklauso nuo to, kaip bus prižiūrimi kukurūzų pasėliai, kokios bus sudarytos jiems augimo sąlygos.

Kukurūzai dosniai atlygina tiems, kurie rūpestingai prižiūri juos. Tuo P. Cvirkos vardo kolūkiečiai įsitikino dar praėjusiais metais. Todėl šiemet čia kukurūzams užtikrinta rūpestinga priežiūra. Pirmoje laukininkystės brigadoje, kur kukurūzų auginimo grandžiai vadovauja drg. Vadišius, visi kukurūzų pasėliai buvo du kartus suakėti — prieš sudygstant ir po to. Paskui, kai augalai jau turėjo keturis lapelius, tarpuciai buvo išpurenti planetais; pasėliai buvo taip pat išravėti. Kukurūzus papildomai patręšė azotinėmis trąšomis.

Malonu žiūrėti į vešiai bujojančius kukurūzų stiebus. Galima tikrai pasakyti, kad brigadoje bus išaugintas gausus derlius.

Deja, taip yra toli gražu ne visur. Pavyzdžiui, „Pažangos“ kolūkyje, kaip ir visur, ku-

kurūzai gražiai sudygo. Tačiau greit juos apniko piktžolės, kurios vešliai subuvojo lauke. O su piktžolėmis kolūkyje reikiama nekovojuama. Tik atskiri sklypai čia išravėti, gi kituose sklypuose įvairios piktžolės ir toliau auga. Taip yra ir kai kuriose Mičiurino vardo, „Tarybų Lietuvos“, „Naujo gyvenimo“ ir kitų kolūkių laukininkystės brigadose.

Tokia padėtis jokiu būdu negali būti toliau pakenčiama. Palikti kukurūzų pasėlius be priežiūros — reiškia tikrai pasmerkti juos žuvimui ir tuo pačiu padaryti kolūkiui didelę žalą. O dabar dar galima daug ką padaryti. Visur kukurūzai gražiai sudygo. Reikia užtikrinti, kad jie būtų greičiau išravėti, dirvą nuolat laikyti purią, patręšti pasėlius mineralinėmis trąšomis. Burbuolėms skirti kukurūzų pasėliai turi būti išretinti su tokia apsaikiavimu, kad kiekviename lizde liktų ne daugiau 2—3 augalai. Reikia užtikrinti, kad kvadratinis-lizdinis būdu pasėti kukurūzai būtų idirbami dviem kryptimis.

Kukurūzų priežiūros darbų organizavimo praktikoje patisino savyje metodas, kai ravėjimui atlikti kiekvienam kolūkiečiui kiemui išskiriamas tam tikras sklypas. Taikant šį metodą, „Pirmūno“, P. Cvirkos vardo ir kituose kolūkiuose kukurūzų pasėliai buvo greit išravėti. Reikia plačiau taikyti šį metodą ir kituose kolūkiuose.

Draugai kolūkiečiai! Mes galime ir turime visame pasėlių plote išauginti šiemet gausų kukurūzų derlių. Užtikrinkime pavyzdinę pasėlių priežiūrą. Nė vienos piktžolės kukurūzų laukuose! — toks turi dabar būti mūsų šūkis.

MAŠINISTAS RADIONAS BALABKINAS

Pradėjus plauti antrą barą, įtariamai ėmė tarsi šienapiūvės dalgis. Tai greit išgirdo mašinistas. Jis sustabdė arklius, išjungė dalgį.

— Vėl švaistyklė veržlė atsipalaidavo! — pagalvojo jis. — Teks pakeisti.

Nedidelis gedimas buvo greit pašalintas, ir VI laukininkystės brigados laukuose vėl lygiai sutarskėjo šienapiūvė.

— Pas Radoną šienapiūvė dirba kaip laikrodinis, — kalba brigadininkas Juozas Beinoras. — Jis vienas po 4 ha dobilų, esant noriai 3 ha.

Gerai prižiūrimas mašiną, Radonas Balabkinas kasdien viršija dienos išdirbio normą. Jis nupiauna

Nuotraukoje: Čapajevo vardo kolūkiečio Rašinos, Radonas Balabkinas, dionas Balabkinas. I. Locano tekstas. M. Deičo nuotr.

„Pažangos“ žemės ūkio artelės kolūkiečiams reikia nušienauti 220 ha pievų. Tai yra nemažas uždavinys, ir jo sėkmingam įvykdimui reikalinga didelių pastangų, sparčių darbo tempų.

Tačiau šienavimo tempai kolūkyje yra labai lėti. Iki liepos 9 dienos čia nušienauta vos 26 ha.

Pagrindinė lėtų šienavimo tempų priežastis yra tai, kad kolūkyje visiškai nepanaudojamos arklinės šienapiūvės, kurių čia yra 7. Šienapiūvių stovinėjimą brigadininkai stengiasi pateisinti nerimtomis priežastimis. Pavyzdžiui, dviejų šienapiūvių stovinėjimą pirmojoje brigadoje šios brigados brigadininkas drg. Iva-

VISŲ SĄJŲ, PROLETARAI, VIENYKITE!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1956 m.

liepos

10

ANTRADIENIS

Nr.81(1352)

Kaina 15 kap.

RYŽTINGAI SPARTINTI ŠIENAPIŪTĖS TEMPOS!

Šienapiūtės darbai

PRIEKULĖ. (ELTA). Stalino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai, lenktyniaudami tarpusavyje, nušienavo apie 80 hektarų natūralių pievų ir daugiau kaip 60 ha daugiamečių žolių. Trečiojoje laukininkystės brigadoje šienauja tik šienapiūvėmis. Priešakiniai mašinų vairuotojai drg. drg. Kasparavičius ir Jasėgus per dieną nušienauja po 4—4,5 ha pievų. Išdžiovintas žaiginiuose šienas vežamas į daržines. Jau sukrauta apie 20 tonų šieno bei dobilų.

Gerai vyksta šienapiūtės darbai „Gegužės Pirmosios“, „Tiesos“ ir Lenino vardo kolūkiuose.

Per tris dienas — 22 ha

Gerai dirba P. Cvirkos vardo kolūkiečiai I laukininkystės brigados šienpioviai drg. drg. Mažeika, Šliapkinas ir Vorotinskas. Kasdien jie nupiauna po 0,65—0,70 ha pievų. Nuo jų neatsilieka ir kiti brigados kolūkiečiai. Per tris darbo dienas brigadoje nušienauta 22 ha lankų. Šienapiūtė brigadoje ir toliau vyksta sparčiais tempais.

Iš 12 ha ploto šienas jau suvežtas į klojimus. V. Neverauskaitė

KAIP MES ORGANIZAVOME ŠIENAPIŪTĘ

Sios dienos mano vadovaujamoje laukininkystės brigadoje — itempto darbo dienos. Tuo pačiu metu reikalinga vykdyti pasėlių priežiūrą, o kartu šienauti, vykdyti ir kitus darbus. Darbo sėkmė, aišku, priklausys visų pirma nuo darbo organizacijos, teisingo darbo jėgos paskirstymo.

Organizuodamas šio darbo ūkio darbus, pagrindinę darbo jėgą dalį paskyriau šienavimo darbams. Brigados kolūkiečių susirinkime buvo paskirti 8 nuolatiniai piovejai. Be to, po 2—3 hektarus pievų išpareigojo nušienauti brigados kalvis, arklinninkas ir kituose nuolatiniuose darbuose užimti kolūkiečiai bei pasenę žemdirbiai.

Paskyrėme 6 nuolatines šieno grėbėjas bei džiovintojas. Reikalui esant, joms į pagalbą, o taip pat šienui vežti išskyriame paauglius bei pasenusius kolūkiečius.

Brigados gamybiniam plane numatyta šiemet pasigaminti 80 tonų šieno, bet mes išpareigojome jo pasigaminti apie 100 tonų.

Praėjo 4 šienapiūtės

dienos, per kurias nušienavome 25 hektarus pievų, ižvežėme į daržinę 12 tonų šieno.

Šienavimą vykdome pagrindinai viename pievų plote. Kasdien dirba brigados pievose apie 30 kolūkiečių. Šienpioviai dirba po 1—3, priklauso pagal jėgą bei jų susitarimą. Taip pat dirba ir grėbėjos.

Baigiantis kiekvienai dienai kartu su apskaitininku suvedame darbo rezultatus, paskelbiame juos kolūkiečiams.

Geriausią brigados šienpioviai, tai St. Dubekas, Pr. Valkauskas, St. Stunžėnas, P. Biveinis. Jie kiekvienas kasdien nušienauja iki 0,6 ha pievų. Pažymėtinas pavyzdingas pasenusio kolūkiečio Adomo Spūro darbas. Jis, dirbdamas vienas, taip pat per dieną nušienauja po 50 ir daugiau arų pievų.

Gerai organizuoto darbo dėka mes įstengsime užbaigti šienapiūtę per 12—14 dienų.

J. Bagdonavičius

„Bolševiko“ kolūkiečio II laukininkystės brigados brigadininkas

Šienapiūvės stovinėja

novas aiškina tuo, kad geriausią brigados mašinų vairuotojai šiuo metu dirba miško darbuose, ir nėra kam vairuoti šienapiūvių. Priežastimi laikoma ir tai, kad trūksta atsarginių dalgių šienapiūvėms. Tačiau atsarginiai dalgiai, kaip reikalingi tik tuo atveju, kai turimi lužta.

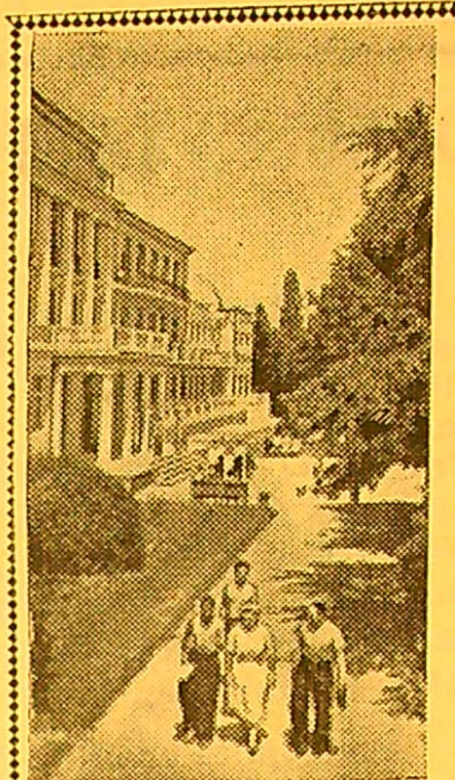
Kiti brigadininkai šienapiūvių stovinėjimą aiškina tuo, kad kolūkyje nėra lygių plotų dirbti su šienapiūvėmis, labai bloga žolė. Tačiau ir ši priežastis neteisinga. 220 ha plote galima parinkti gerus sklypus ir sėkmingai panaudoti mašinas.

Be to, ir piaunant rankiniais dalgiais kolūkiečiai nepasižymi aukštu darbo našumu. Toje pačioje pirmoje

laukininkystės brigadoje 11 šienpiovių per 2 dienas nušienavo vos 3 ha, kas sudaro mažiau kaip 0,15 ha vienam šienpioviui per dieną. Esant tokiems šienavimo tempams kolūkis uždeis šienapiūtę.

Artimiausiomis dienomis „Pažangos“ žemės ūkio artelės kolūkiečių laukia skubus darbas — per kelias dienas reikės nušienauti didelį plotą pievų, kurios randasi užtvindyto teritorijoje, ryšium su Antalieptės HES statyba. Šiam tikslui reikia būtina mobilizuoti visus kolūkiečius ir kolūkietes, visas transporto priemones, efektyviai panaudoti visas mašinas.

L. Vrublevskis

ODESA. Juodosios jūros kurorto zonoje išsidėstę 42 sanatorijos, 20 polio namų ir 11 medicinos gydymo įstaigų. Čia kiekvieną mėnesį išsisi ir gydo apie 15 tūkst. darbo žmonių, atvykstančių iš įvairių šalies kampų.

Nuotraukoje: vienas iš gyvenamųjų Ukrainos TSR sveikatos apsaugos ministerijos sanatorijos Nr. 25 korpusų.

A. Fatejevo nuotr. (TASS).

Didelės istorinės reikšmės dokumentas

Vilniaus partinėse organizacijose vyksta atviri partiniai susirinkimai, skirti apsvaistinti TSKP CK Nutarimų „Dėl asmenybės kulto ir jo padarinių įveikimo“.

Gausus atviras partinis susirinkimas įvyko „Vilniaus“ baldų kombinatė. Kalbėdamas diskusijose dėl pranešimo, vyriausiasis įmonės inžinierius drg. Volodko pasakė:

— Asmenybės kultas padarė daug žalos liaudžiai. Buvo slopinama kritika, pažeidžiama tarybinė demokratija. Savo Nutarime partijos Centro Komitetas drąsiai pripažįsta klaidas, kurias padarė Stalinas, numato konkrečias priemones, skirtas nenukryptamam revoliucinio socialistinio teisėtumo laikymuisi, kolektyviniam vadovavimui visose gyvenimo srityse užtikrinti.

— TSKP CK Nutarimas, — pareiškė atvirame partiniame susirinkime „Raudonosios žvaigždės“ kombinato paruošimo cecho brigadininkas drg. Freimanas, — turi didelę istorinę reikšmę. Jis demaskuoja buržuazinių vadeivų užmačius, kurie stengiasi suklaidinti darbo žmones, pasėti nepasitikėjimą tarybine santvarka. TSKP Centro Komiteto pasisakymas prieš asmenybės kultą sužlugdo taikos priešų planus. Jis dar kartą liudija apie Komunistų partijos jėgą, apie jos nuolatinį ryšį su liaudimi. Tai didelis įvykis Tarybinės valstybės gyvenime.

Gausūs atviri partiniai susirinkimai įvyko taip pat „Beržo“ kombinatė, duonos kepykloje Nr. 1 ir kitose miesto gamyklose.

(ELTA).

DAUGIAU DURPIŲ IR KALKIŲ Į KOLŪKINIUS LAUKUS

Prisiimdami socialistinius išpareigojimus 1956 metams, rajono žemės ūkio darbuotojai, siekdami užtikrinti gausų žemės ūkio kultūrų derlių, davė žodį šiais metais išvežti į laukus ne mažiau kaip 100 tūkst. tonų durpių.

Daugelyje rajono kolūkių dar žiemos metu išsivystė įtempta kova už prisiimtų išpareigojimų įvykdymą. Tokie kolūkiai, kaip M. Meinikaitės vardo, „Pažangos“, „Aušros“, „Tarybų Lietuvos“, metinę durpių išvežimo užduotį įvykdė 60–90 proc. Bendrai paėmus rajone šią žiemą buvo paruošta šešis kartus daugiau durpių, negu praėjusiais metais. Tai įgalino didelę vasarinių kultūrų dalį patrešti durpių-mėšlo kompostu, o dalį durpių palikti pūdymams.

Tačiau negalima nepažymėti, kad rajone yra ir kolūkių, kurie neapsunkina savęs vietinių trąšų kaupimu, nepanaudoja turimų didelių galimų kolūkinio laukų derlingumui padidinti.

J. Zemaitės vardo bei Čapajevų vardo kolūkiuose žiemos metu buvo paruošta ir išvežta vos apie 50–80 tonų durpių. Maža šių trąšų paruošimo rūpinosi ir „Už taiką“, „Raudonojo Spalio“ bei kai kurių kitų kolūkių vadovai. Tokia kolūkių valdybų bei partinių organizacijų pažiūra į durpių kaupimą yra neteisinga ir neišvengiamai atsilieps į derlingumą.

Rajono kolūkiuose didesnė dalis dirvų turi didelį rūgštingumą. Tačiau jų kalkinimui nesiimama tinkamų priemonių. Išskyrus „Naujo gyvenimo“ (pirmininkas drg. Malcevas) bei „Pažangos“ (pirmininkas drg. Giedraitis) kolūkius, kurie šiais metais rimtai ėmėsi vežti į laukus kalkių tufą bei kalkių purvą, kiti rajono kolūkiai rūgščių dirvų kalkinimo nevykdo.

Rajono kolūkių ūkinėje veikloje susidarė neteisinga praktika, kai durpių paruošimas ir išvežimas vykdomi tik žiemos metu. Gera žinoma, kad žiemos metu paruoštos durpės neduoda didelės naudos ir kraikui jos netinkamos. Žiemos metu paruošti

A. Bukatj
LKP RK sekretorius
MTS zonal

durpes labai sunku ir ne visada tai pavyksta.

Lenktyniaujančio su mumis Baltarusijos TSR Glubokos rajono kolūkiuose durpių paruošimas trąšai ir kraikui vykdomas, kaip taisyklė, vasaros metu. Šiuo metu kasti durpes žymiai lengviau, galima paruošti žymius kiekius durpių kraikui, o taip pat durpių-mėšlo komposto gamybai žiemos metu.

Prisiimtuose socialistiniuose išpareigojimuose 1956 metams išpareigojome vasaros laikotarpiu kiekvienoje laukininkystės brigadoje paruošti ne mažiau kaip 1000 tonų durpių. Kaip gi vykdomi prisiimti išpareigojimai? Reikia pripažinti, kad eilė kolūkių vadovų, partinių organizacijų užmiršo šiuos išpareigojimus. Pavasario sąjos darbai jau seniai baigti, o durpes ruošti pradėjo vien tik Stalino vardo kolūkis. Daugelis kolūkių vadovų bei partinių organizacijų teisinasi tuo, kad MTS jiems nepadeda. Tai tiesa. MTS turi padėti kolūkiams šiuo reikalu. Tačiau reikia panaudoti ir kolūkyje esamus galimus. Juk ne paslaptis, kad ne viename kolūkyje iki šiol brigados dar neturi durpių paruošimo bei išvežimo užduočių, nesudarytos specialios brigados šiam tikslui.

Tolesnis delsimas ruošiant ir vežant durpes sudaro grėsmę šiai svarbiai agrotechninei priemonei, kas padarys didelę žalą kolūkiniai gamybai.

Reikia padaryti galą kaiboms šiuo klausimu ir pagaliau pereiti prie konkretaus darbo. Iš viso vasaros laikotarpiu rajone reikia paruošti ir išvežti 65 tūkst. tonų durpių, tame skaičiuje 35 tūkst. tonų kraikui. Tai įpareigoja kolūkių vadovus, partines organizacijas imtis ryžtingiausių priemonių. Reikia nedelsiant pranešti kiekvienai laukininkystės brigadai durpių ruošimo ir išvežimo užduotis, kiekviename kolūkyje šiemis darbams reikia

išskirti nuolatinius žmones ir neatitraukti jų prie kitų darbų, priskirti jiems arklius ir reikalingą inventorių, nustatyti durpių ruošimo vietas. Šiuos darbus reikia taip organizuoti, kad durpių paruošimo ir išvežimo planas būtų įvykdytas iki š. m. spalio 1 dienos.

Durpes trąšoms reikia ruošti sluoksniu būdu. Išvėdintas ir išdžiovinintas durpes reikia atvežti prie fermų ir į kompostavimo vietas.

MTS darbuotojams keliamas atsakingas uždavinys kaupiant durpes ir kalkes. Mūsų MTS turi galimumą per vasaros laikotarpį paruošti ir išvežti į laukus ne mažiau kaip 30 tūkst. tonų durpių. Reikia žūt būt užtikrinti šio uždavinio įvykdymą.

Didelį darbą reikia atlikti ir kalkinant rūgščias dirvas. Būtina į visas žiemkenčiams skirtas dirvas įnešti reikalingą kiekį kalkių ir kalkinio tufo. Visi kolūkiai turi nedelsiant atsiimti iš Turmanto stoties kalkių purvą ir patrešti juo pūdymus. Reikia organizuoti kalkinio tufo išvežimą iš „Pažangos“ kolūkio, o taip pat organizuoti jo kasimą ir kituose kolūkiuose.

Kolūkių, partinių organizacijų ir MTS vadovai turi išaiškinti kolūkiečiams, kad pagal sąjunginės vyriausybės ir TSKP CK nutarimą, už darbus kasant ir transportuojant durpes bei kalkes 1956–1960 metais bus apmokama iš valstybinio biudžeto, o kolūkiai turės apmokėti 50 proc. planinės atliktų darbų vertės pagal MTS pateiktas sąskaitas, ir kad žemės ūkio bankas suteikia kolūkiams kreditą apmokant jo dalį už durpių kasimą bei transportavimą 10 metų terminui, kurį kolūkiai turės pradėti mokėti pradant ketvirtais metais gavus paskolą.

Būtina, kad visi kolūkiai pilnai išnaudotų šias palankias sąlygas ir tuo pačiu užtikrintų maksimalų durpių bei kalkių sukaupimą visų žemės ūkio kultūrų derlingumui kelti.

Didindami karvių pieningumą, žymius pasiekė Lazdijų rajono „Aštrosios Kirsnos“ tarybinio ūkio gyvulių augintojai. Gegužės mėnesį iš kiekvienos karvės primelžta vidutiniškai po 422 kg pieno. Daug pieno virš pusmetinio plano pristatyta valstybei. Už aukštus pieno primelžimo rodiklius tarybiniam ūkiui paskirta Lietuvos KP Centro Komiteto ir Lietuvos TSR Ministrų Tarybos perleisti Raudonoji vėliava.

Nuotraukoje: viena geriausių „Aštrosios Kirsnos“ tarybinio ūkio melžėjų M. Radzevičienė, primelžusi per 8 mėnesius iš kiekvienos jos prižiūrimų 14 karvių po 2.202 kilogramus pieno.

M. Ogajaus nuotr. (ELTA).

Agitatorius pas statybininkus

Visi mūsų artelės nariai gerai pažįsta agitatorių drg. Minkevičienę. Ji dažnas svečias brigadose, pas fermose dirbančius kolūkiečius. Dažnai, gavusi naujus laikraščius, lankosi drg. Minkevičienė ir pas platinę statančius kolūkių statybininkus. Agitatorius supažindino statybininkus su TSKP CK nutarimu „Dėl asmenybės kultūros“, taip pat su TSRS Ministrų Tarybos nutarimo projektu. Drg. Minkevičienė paskaito jiems ir rajono naujienas, papasakoja apie kitų rajono kolūkių statybininkų pasiekimus. Todėl ji tapo statybininkų laukiamu svečiu.

J. Juškėnienė

Kalinino vardo kolūkio sąskaitininkė

Gyvulininkystės išvystymui

Mūsų žemės ūkio artelėje didelis dėmesys skiriamas gyvulininkystės patalpų statybai ir mechanizavimui. Dabar kolūkyje pradėta akmeninės karvidės statyba. Statybinė brigada, vadovaujama drg. Isachenkos, jau padėjo pamatus naujam pastatui, privežamos ir paruošiamos medžiagos sienų, stogo statybai bei vidaus įrengimams.

Mechanizavimo darbai pradėti ir tipinėje kiaulidėje. MTS mechanizatoriai baigia įrengti kabamąjį kelią, kas palengvins ir paspartins kiaulininkų darbą.

P. Jauniškis

P. Cvirkos vardo kolūkio sąskaitininkas

PAGERINTI KOLŪKIŲ ŠEFAVIMĄ

Sraigė važiuoja, kažin kada bus...

Kaip tai Kalinino vardo kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Šatrovas užėjo pas tarprajoninės „Zagotlion“ kontoros direktorių drg. Nikitiną.

— O, draugas Šatrovas! Užėik, užėik! — svetingai kalba direktorė, kviesdama atėjusį tarytum ilgai lauktą svečią. Po nuoširdžių sveikinimų ir įprastų klausimų — „Kaip reikalai, kas naujo?“ — valandėlei išsivynauja nepatogi tylą. Drg. Nikitina klausiamai žiūri į Šatrovą, matyti, mėgindama atspėti, ko jis atėjo. Šatrovas kažką įtemptai apgalvoja.

— Drauge Nikitina, kada gi atvyksite į kolūki? — nedrąsiai prašė jis.

— Dovanokite, drg. Šatrovai. Seniai jau reikėjo nuvykti į šefuojamąjį kolūki, patys suprantame, tačiau vis nėra kada. Vis apkrauti darbu.

— Taip, bet vis dėlto kada gi...? — reikalauja kolūkio partinės organizacijos sekretorius aiškaus atsakymo.

— Artimiausiomis dienomis, būtinai, — užtikrinančiai pažadėjo drg. Nikitina.

Nuo tos dienos pralinko jau nemaža laiko,

tačiau Kalinino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai vis dar nesulaukia šefų. Tiksliai vienas „Zagotlion“ kontoros darbuotojas kažkada atsilankė kolūkyje, bet ir jis grynai tarnybiniais reikalais.

Dar prieš pavasario sėją drg. Nikitina pažadėjo apsilankyti kolūkyje, tačiau savo pažado taip ir neištesėjo, nors dabar jau liepos mėnuo.

Pradžioje tarp šefuojamo kolūkio partinės organizacijos sekretoriaus ir šefuojančios įstaigos direktoriaus vykdavo dažni telefono pasikalbėjimai. Kartais ragelyje aiškiai pasigirdavo:

— Važiuojame, važiuojame, mūsų žodis tvirtas.

Tačiau įsitikinęs, kad direktoriaus pažadai neišsipildė, Šatrovas asmeniškai nuvyko pas ją. Bet ir dabar pareigos jausmas šefuose taip ir neprabilo. Jie dosniai žada, tačiau labai lėtai važiuoja į kolūki. Apie kokią nors pagalbą negali būti ir kalbos.

Kaip ilgai nevažiutuotų šefai, vis dėlto tikimės, kad galų gale jie vis tik pasirodys kolūkyje.

V. Savinas

Kultūrinė kronika

Gastrolės Zarasuose

Liepos 6 d. Kultūros namų salėje buvo gausu žiūrovų. Su dideliu susidomėjimu zarasiečiai žiūrėjo LTSR Valstybinio liaudies dainų ir šokių ansamblio koncertą. Svečiai meniškai atliko len-

kų liaudies šokį „Vengrų“, lietuvių liaudies ir kitus šokius, padainavo daug dainų.

Kiekvieną ansamblio koncerto programos numerį žiūrovai palydėjo karštais plojimais.

V. Grimalauskaitė

Praejusį sekmadienį į Zarasus buvo atvykęs Klaipėdos dramos teatras. Klaipėdiečiai parodė žiūrovams V. Pisto lenko keturių veiksmų aštuonių paveikslų dramą „Anios Beriozko meilė“. Tai pirmas Klaipėdos teatro kolektyvo pasirodymas Zarasuose šiais metais.

Žiūrovai su dideliu susidomėjimu žiūrėjo šią gyvenimišką dramą ir kiekvieną jos paveikslą palydėjo audringais plojimais.

Zarasiečiai pagaiduja dažnesnių klaipėdiečių atsilankymų.

V. Zalūblienė

UŽTIKRINTI GERĄ PASĖLIŲ PRIEŽIŪRĄ!

Pasėlių priešas, piktžolė mažiausia! Naikink ją — didesnį derlių gausi!

Linų pasėliams užtikrinta gera priežiūra

Sodriu žalumynu banguoja linų laukai „Lenino atminimo“ žemės ūkio artelėje. Taikydami priešakinį Baltarusijos TSR Glubokos rajono linų augintojų patirimą, šios artelės kolūkiečiai šiais metais žymiai išplėtė linų pasėlius. 50 ha linų pasėta ankstyvais terminais, gerai įdirbtoje ir patreštoje dirvoje, „Sve-toč“ veislės beicuoto-mis sėklomis. Tai davė gerus rezultatus. Lygūs, tankūs ir sodrūs stiebai jau siekia 80 cm aukš-čio. Linai jau pradeda žydėti.

Pirmieji laimėjimai įkvėpė kolūkiečius dirbti su dar didesne ener-gija, užtikrinti pavyzdin-gą linų pasėlių priežiū-rą, gauti aukštos koky-bės pluoštą. Nepraleis-dami geriausių terminų linų pasėliams prižiūrėti, kolūkiečiai jau ravi linus antrą kartą. Ko-vai su linų sprage pasė-liai buvo apdulkinti heksachlorano prepara-tu. Visame pasėlių plote linai buvo papildomai patrešti salietra, po 50 kg į hektarą.

Kolūkio linų auginto-jai yra tikri, kad ir toliau gerai prižiūrėda-mi pasėlius, vietoje už-planuotų 3 cnt linų pluošto ir 3 cnt linų sėmenų, jie gaus iš kiekvieno hektaro ne mažiau, kaip 5 cnt pluošto ir po 4—5 cnt sėmenų.

A. Pavlovskis

Kaip prižiūri kukurūzus, taip jie ir auga

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio III laukininkys-tės brigadoje kukurūzai pagrindinai pasėti į ge-ras dirvas, anksčiau bu-vusius pasodybinius sklypus, kvadratinio-lizdiniu būdu. Kolūkie-čiai, grandininko vado-vaujami, dabar vykdo kukurūzų pasėlių ravė-jimą, tarpueilių purenimą, papildomą patreši-mą. Siuose darbuose dalyvauja ne tik gran-dies nariai, bet visi bri-gados kolūkiečiai. Kiekvienam kolūkiečio kie-mui išskirta prižiūrėti po 10 arų kukurūzų.

— Daug šiuo metu darbo, — pasakoja grandininkas Bronius Klimašauskas, — reikia akylai sekti kiekvieną sklypą. Neseniai paste-bėjau, kad atskiruose sklypuose kukurūzai pradėjo gelsti, lapų kraštai sutrūkinėjo. Aš pasitariau su agronomu, ir mes nutarėme prieš

purenimą papildomai patrešti pasėlius kalio druska. Tai padėjo — kukurūzai greit pasitai-sė.

Ir tiesa, čia žali kuku-rūzų kvadratai žada aukštą derlių. Kukurūzų pasėliai šalia kolūkiečio Nikolajaus Sergiejevo namų jau pasiekė 40 cm aukščio. Neblogai auga kukurūzai, pasėti šalia kolūkiečio Jurgio Juodkos viensėdžio ir kitose vietose.

O kokioje padėtyje kukurūzų pasėliai kitose brigadose?

Kolūkyje kiekvienoje brigadoje kukurūzai si-losui pasėti dideliuose plotuose plačiaeilio bū-du. Kukurūzus pasėjo, bet jų priežiūrą pamir-šo. Pavyzdžiui, II lauki-ninkystės brigadoje ku-kurūzai sudygo norma-liai, bet stingant minė-ralinių trąšų daigai pradeda gelsti. Dirvos paviršius apsidengė kie-

ta pluta, kuri neleidžia orui patekti į dirvą. Vie-tomis dėl piktžolių gau-sumo net nematyti kuku-rūzų daigų.

— Visko atlikti ne-spėjame, — teisinasi kolūkio vadovai.

Reikia pasakyti, kad tai toli gražu netiesa. Jei brigadose sudarytos kukurūzų auginimo grandys nebūtų nuas-meninamos, paskiriamos vykdyti kitus darbus, bet daugiau iš jų būtų reikalaujama, tuomet kukurūzų pasėliai nepa-tekėtų į panašią padėtį, ir visus darbus galima būtų vykdyti komplek-siniu būdu, laiku.

Kolūkio vadovai, skirdami kukurūzų pa-sėlių priežiūros dar-bams paskutinę vietą, daro nepataisomą klai-dą, kas, be abejo, smar-kiai atsilies į pašarų bazę.

I. Janis

KUKURŪZUS STELBIA PIKTŽOLĖS

„Pažangos“ žemės ūkio artelėje pasėta 55 ha kukurūzų, tame skai-čiuje 15 ha burbuolėms, o likusie-ji — silosui bei papildomam šeri-mui žaliaja mase.

Tačiau visa bėda, kad pasėjus kukurūzus apie juos visai užmir-šta, o jeigu kas nors ir daroma, tai grubiai pažeidžiant agrotechniką. Pateikiami pavyzdžiai aiškiai ro-do, kaip abejingai čia žiūrima į šią vertingą kultūrą. Pagal siur-čiamus į rajoną pranešimus visas kukurūzų plotas yra suakėtas ir papildomai patrešta, 30 ha nura-vėta. Tačiau iš tikrųjų visi pasė-liai taip užžėlę piktžolėmis, ypač varpučiu ir svėremis, kad atskiruo-se sklypuose kukurūzai gali visiškai žūti. Tarpueiliai nepurenami.

Ypatingai bloga yra tai, kad pa-pildomas tręšimas mineralinėmis trąšomis buvo vykdomas ne po ra-vėjimo, o prieš tai. Tokios „agro-technikos“ taikymo išdavoje veš-liai bujoja piktžolės, kurios stel-bia kukurūzus.

Pavyzdžiui, I laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. Iva-novas, kukurūzų auginimo gran-dies grandininkas drg. Skakuno-vas) suakėtas visas 16 ha plotas, o išravėta vos 2,75 ha. Tarpueiliai visiškai nebuvo purenami. Kuku-rūzus čia stelia piktžolės. Tačiau keista, kad drg. Ivanovas į tai žiū-ri visiškai abejingai. O toks abe-jingumas labai žalingas kukurū-zams.

I. Rezgis

MŪSŲ PATYRIMAS PENINT KIAULES

Šiems metams mūsų kiaulių ferma duota di-delė užduotis. Kolūkio valdyba iškelė mums už-davinį atpenėti per me-tus nemažiau kaip 250 kiaulių, duoti ne ma-žiau kaip 90 tūkst. rub-lių pajamų.

Jau praėjo pusė me-tų, ir dabar galime su-vesti pirmus savo darbo rezultatus. Iki liepos pirmos dienos nupenėjimui buvo pastatytos 132 kiaulės. 93 kiaulės jau nupenėtos ir realizuo-tos. Mūsų kiaulių ferma jau davė kolūkiui 60 tūkst. rublių pajamų.

Šiuo metu mūsų fer-moje penima 51 kiaulė ir dar ruošiami penėjimui 62 nuo 3 savaičių iki 2 mėnesių amžiaus paršeliai. Liepos mėnesį galėsime pristatyti vals-tybei 10 kiaulių, o liku-sias baigsime nupenėti rugpiūčio — rugsėjo mėnesiais.

Šiais metais imamės visų priemonių kiaulie-nos gamybai kuo dau-giau atpiginti. Dabar, vasaros metu, kiau-lių penėjimui nau-dojame daugiausia ža-liają masę. Vasa-ros laikotarpio pradžio-je duodavome kiaulėms silosą kapokle susmul-kintą liucernos masę, dabar duodame dobilų, o vėliau šersime vasa-rojaus mišinio žaliaja mase.

Tačiau ir šio pigaus pašaro masę reikia su-maniai ir laiku paruoš-ti. Pavyzdžiui, šviežiai nupiautus ir susmulkin-tus dobilus kiaulės žy-miai noriau ēda, negu anksčiau nupiautus ir suvytusius. Taip pat dobilų negalima apšū-tinti karštu vandeniu, nes jie netenka daug vitaminų ir tokio pašaro kiaulės beveik neēda, net paskaninto. Negali-ma leisti, kad pašarų likučiai surūgtų loviuo-se. Tai gali sukelti kiau-lėms, o ypač paršeliams, skrandžio susirgimus.

Mes, pavyzdžiui, po kiekvieno šerimo plau-name lovius karštu van-deniu ir garduose palai-kome švarą. Kiaules še-riame 3 kartus į dieną nustatytu laiku: 8 val. ryto, 12 val. ir 8 val. vakaro. Žaliają masę duodame tik šviežią. Pirmiau susmulkiname ją silosą kapokle, po to apšlakstome šiltu van-deniu (apšlakstytą ma-sę visiškai šaltu vande-niu kiaulės irgi nenori ēda), sumaišytu su separuo-tu pienu ir prid-dame koncentratų. To-kią masę supilame į lo-

vius. Jeigu kiaulė su-ēda visą masę, dar pri-dedame, o jeigu palieka — išimame atgal. Toks šerimo būdas duoda ne-blogus rezultatus. Ge-gužės mėnesį penimų kiaulių vidutinis paros priaugimas siekė 500—600 gramų, o birželio mėnesį — apie 700 gramų. 6—7 mėnesių amžiaus peniukšliai svė-rė po 75—80 kg.

Šiuo metu taikome sekantį kiaulių šerimo racioną. Žaliosios masės duodame ligi soties. Taip pat į dieną duoda-me po 5 litrus separuo-to pieno arba išrūgų ir koncentratų — pe-niukšliams po 3 kg, ir motininėms kiaulėms po 1,5 kg.

Didelę reikšmę sėk-mingai vystant kiau-li-ninkystę turi kiaulių veislė. Štai pavyzdys: šį pavasarį išigijome iš lenktyniaujančio su mu-mis Latvijos TSR „Za-ria“ kolūkio 4 kiau-laites ir kuilį. Pastatėme juos kartu su tokio pat amžiaus mūsų kiau-lėmis. Vienodai visus prižiūrėję ir šeriant išgytieji augo žymiai greičiau ir daug pralen-kė mūsų paršelius. Šias kiau-laites jau sukergė-me ir pasistengsime už-vesti pas save spartaus brendimo kiaules.

Mūsų darbe dar yra daug trūkumų ir sunku-mų. Vasaros stovyklos organizavimas labai pa-dėtų mums gerinant kiaulių laikymą. Tačiau apie stovyklinį kiaulių laikymą pas mus kol kas tik kalbama. Tai nei-giamai atsilies į mūsų darbo rezultatus. Be to, gaunami fermoje kon-centratai, nors ir suda-ro nemažą kiekį, tačiau jie yra nevienodos ko-kybės: tai gaunami vien kukurūzai, tai žirniai, tai grūdų atliekos. To-kia pat tvarka ir suše-riame juos kiaulėms. Dėl to ir kiaulių priau-gimas būna nevienodas. Pavyzdžiui, šeriant kiau-les kukurūzais, jų priau-gimas smarkiai padidė-ja, o šeriant jas grūdų atliekomis, priaugimas smarkiai mažėja. O tai yra labai blogai.

Tačiau mes tikimės, kad kolūkio valdybai padedant įstengsime ateityje pašalinti visus šiuos trūkumus ir pada-ryti kiaulių fermoje pavyzdinę tvarką, pa-siekti žymiai geresnius laimėjimus vystant kiau-lininkystę.

K. Lukjanova
V. Medveckaja

„Lenino atminimo“ kolūkio kiau-lininkės

Kaip dirba komjaunimo-jaunimo grandys?

Kodėl neįvyko sekmadieninė talka

Kukurūzus grandies sklype pradėjo smarkiai stelbti piktžolės. Zmo-nių, dalyvavusių ravė-jime, buvo toli gražu nepakankamai. Ravėti pasėlius kasdien išeida-vo visi grandies nariai, brigadininkas papildo-mai dar išskirdavo kolū-kietes, tačiau darbas vyko lėtai.

— Reikia nedelsiant organizuoti sekmadieni-nę talką, — galvojo komjaunimo - jaunimo grandies grandininkė (ji gi ir „Raudonojo Spa-lio“ žemės ūkio artelės komjaunimo organizaci-jos sekretorius) Olga Vlasova.

Pasitarusi su I lauki-ninkystės brigados, ku-rios teritorijoje yra sklypas, brigadininku drg. Rakavičiumi, drg. Vlasova numatė sureng-ti talką liepos 1 dieną.

Diena išeiginė, visi kom-jaunimo organizacijos nariai gali paskirti ke-lias laisvalaikio valan-das kukurūzų pasėliams ravėti.

Pranešti apie tai grandies nariams drg. Vlasova nuvyko į I bri-gadą. Čia ji sutiko kom-jaunuolės A. Čuvykina ir N. Ovčnikovą. Kom-jaunimo organizacijos sekretorės pranešimą jos sutiko labai nepa-tenkintos.

— Sekmadienį neisi-me ravėti. Ir taip kiek-vieną dieną užsiėmusios kukurūzais, — atsi-sakė jos. Kiek drg. Vlasova besistengė įkal-bėti komjaunuolės, nie-ko nepadėjo.

Sekmadienį iš ryto komjaunuoliai rinkosi prie Bernotiškių klubo-skaityklos. Jų tarpe bu-vo keli grandies nariai

— I laukininkystės bri-gados kolūkietės. Atėjo Smėlynės klubo-skaityklos vedėja drg. Šlepety-tė, kolūkio sąskaitininkė drg. Nastajutė ir kiti.

Susirinkę visi laukė Ovčnikovos ir Čuvyki-nos. Tačiau praėjo va-landa, kita, o jos taip ir nepasirodė.

— Jos neatėjo, o mums argi daugiau rei-kia už kitus, — pasigir-do nepatenkinti susirin-kusių balsai. Kažkas nepastebimai pasišalino. Netrukus ir visi išsi-skirstė.

Ar Ovčnikova ir Ču-vykina gerai pasielgė, kad neatėjo į talką? Žinoma, ne. Jos atsiž-dėjo savo pareigų, ap-vylė kolektyvą, savo draugus.

Tačiau jų neatvyki-mas jokių būdu negali pateisinti talkos sužlug-

dymo. Nejaugi neatvy-kus dviem nariams kiti negalėjo dirbti?

Komjaunimo orga-nizacijos sekretorė drg. Vlasova nevadovavo susirinkusiems, o abe-jingai susitaikė su tuo, kad ir tie išsiskirstė.

Praėjo savaitė. Kuku-rūzai išravėti, papildo-mai patrešti ir ap-kaupiti. Tačiau tai yra ne komjaunimo - jauni-mo grandies nuopelnas, o I brigados kolūkiečių. Tai padaryta ir ne kom-jaunimo organizacijos sekretoriaus, o brigadi-ninko iniciatyva. Pri-žiūrint pasėlius dirbo tik atskiri grandies na-riai, kaip Ana Ragozi-na, Mania ir Genė Gor-šanovas.

Stoka iniciatyvos ne-daro garbės komjaunimo organizacijai. Įsiparei-goję išauginti kukurū-zus 4 ha plote, komjau-nuoliai nepatvirtina sa-vo žodžių konkrečiu darbu.

V. Balašovas

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Kur jiems dirbti?

Čapajevų vardo kolūkyje Samavų kaimas yra labiausiai nutolęs nuo kolūkio centro. Anksčiau jis priklausė II laukininkystės brigadai, ir šio kaimo kolūkiečiai dirbo šioje brigadoje. Tačiau, kadangi kaimas nuo II laukininkystės brigados yra gana toli, brigadininkas Tvardauskas nusprendė, kad ten vaikščioti toli, ir kolūkiečiams liovėsi davęs darbo užduotis.

Kolūkio valdyba po ilgų svarstymų nutarė Samavų kaimą prijungti prie IV laukininkystės brigados, prie kurios ribų jis ir randasi. Apsidžiaugę samaviečiai, tikėdamiesi, jog dabar galės dirbti kartu su visais. Bet jiems teko nusivilti. IV laukininkys-

tės brigados brigadininkas Miškinis, nežiūrint, kad brigadoje trūksta darbo jėgos, kategoriškai pareiškė, kad Samavų kaime gyvenančių kolūkiečių jis į darbą neims. Ir štai praėjo jau kelios savaitės, kai Samavų kaimo gyventojai priklauso IV laukininkystės brigadai, bet darbo užduočių iki šiol taip ir negauna. Šio kaimo kolūkiečiai nori dalyvauti kolūkinėje gamyboje. Bet kaip jiems dirbti, jei brigadininkas nekreipia dėmesio į jų norą?

Argi jau Čapajevų vardo kolūkyje taip viskas padaryta, kad Samavų kaimo gyventojams nebelyka darbo?

A. Biveinis

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Dumbravos „ligos“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo išspausdinta 72 (1343) „Pergalės“ laikraščio numerioje. Joje buvo nurodyta, kad „Aušros“ kolūkio I laukininkystės brigados kolūketis Jonas Dumbrava apsimeta sergančiu ir nedirba kolūkyje. Pats gi ištisas dienas važinėja į Uteną,

Zarasus ir Daugavpilį, kur supirkinėja visokias prekes ir jomis spekuliuoja.

Kolūkio valdyba pranešė redakcijai, kad J. Dumbravos elgesys apsvaistytas valdybos posėdyje. Kolūkiečiui Dumbravai pareikštas griežtas įspėjimas.

„Kukurūzai dar palauks“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo išspausdinta š. m. liepos 3 d. „Pergalėje“. Joje buvo rašoma, kad Ždanovo vardo kolūkyje blogai prižiūrimi kukurūzai.

Kolūkio valdyba pranešė redakcijai, kad korespondencijoje iškelti faktai teisingi. Kukurūzų priežiūros klausimas apsvaistytas valdybos posėdyje. I laukininkystės brigados, kurioje

ypač buvo lėtai ravimi kukurūzai, brigadininkui drg. Lizunovui nurodyta, kad artimiausiomis dienomis brigada užbaigtų kukurūzų pasėlių ravėjimą. Imtasi priemonių kukurūzų pasėlių priežiūrai pagerinti ir kitose brigadose.

Kontroliuoti, kaip vykdomos priimtose priemonės kukurūzų priežiūrai pagerinti, pavesta kolūkio agronomui drg. Juškėnaitiui.

NIKOLAJAUS KREMLIOVO NARSUMAS

Vėlai naktį viena Novosibirsko gatvė ėjo namo komjaunuolis Nikolajus Kremliovas. Iš tolo jis išgirdo riksmą. Atskubėjęs į pagalbą, Kremliovas pamatė dvi verkiančias merginas. Jas užpuolė keturi ginkluoti grobikai. Kremliovas ėmė juos vytis ir greitai pasivijo. Prasidėjo nelygios grumtynės. Naudodamasis bokso ir sambo metodais, Kremliovas ėmė įveikti banditus. Tada jie griebėsi peilių, padarė jaunuoliui daugy-

bę žaizdų, bet jis grūmėsi toliau. Atskubėję milicijos darbuotojai padėjo jam sulaikyti nusikaltėlius.

Nikolajus Kremliovas — Pervomaisko rajono pramonės kombinato teikintojas, brigados milicijai remti narys. Už didvyriškumą ir drąsą kovojant su nusikaltėliais TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo birželio 28 d. išaukštino jį apdovanojimu „Raudonosios žvaigždės“ ordinu.

(TASS-ELTA).

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

KAPITALISTINĖSE ŠALYSE BLOGĖJA DARBO ŽMONIŲ PADĖTIS

Pastaruoju metu telegrafas vis dažniau praneša apie masinio nedarbo augimą eilėje JAV, Anglijos ir kitų kapitalistinių šalių pramonės šakų. Pavyzdžiui, Jungtinėse Amerikos Valstybėse nedarbas ypač pastebimai didėja automobilių pramonėje, kur nuo antrosios perimtų metų pusės smarkiai sumažėjo automašinų gamyba. Per pirmuosius keturis šių metų mėnesius ji sumažėjo maždaug 25 procentais ir vis mažėja, sukeldama masinį nedarbą. Vien tik Mičigano valstijoje yra 220 tūkstančių bedarbių, iš kurių 128 tūkstančiai tenka Detroitui — stambiausiam Amerikos automobilių gamybos centrui. Automobilių pramonės darbininkų profsąjungos pirmininkas Reuteris nesenai pareiškė, kad nedarbas šioje gamybos šakoje pasiekė „siaubingą mastą“.

Smarkus JAV automobilių pramonės gamybos smukimas atsiliepia gretutinėms, visų pirma, stiklo ir gumos, gamybos šakoms. Šiose šakose taip pat didėja nedarbas, o kartu su juo ir darbo žmonių skurdas.

Krizės reiškiniai ir nedarbo augimas pastebimi JAV tekstilės ir anglies pramonėje, žemės ūkio mašinų gamyboje. Visos šios šakos susiduria su didėjančiais sunkumais parduodant savo produkciją ir dėl to, kad auga neišparduotų prekių atsargos.

Blogėja padėtis ir Anglijos automobilių pramonėje. Stambiausioji automobilių kompanija „Britiš motor korporeišn“ nuo birželio 29 d. išvarė už savo įmonių vartų 6 tūkstančius darbininkų. Kitos kompanijos taip pat atleidžia darbininkus arba leidžia jiems dirbti tik kelias dienas per savaitę. Anglijos laikraščiai

rašo apie didėjančią krizę savo šalies automobilių pramonėje.

Masiniai atleidimai sukelia darbo žmonių pasipiktinimą ir gauna atkirtį. Birželio 30 d. Birminghame įvyko Anglijos automobilių pramonės darbininkų atstovų pasitarimas, kuris svarstė priemones, kaip kovoti prieš didėjančią nedarbą. Pasitarimo dalyviai pritarė daugiau kaip 3 tūkstančių „Britiš motor korporeišn“ įmonių darbininkų iniciatyvai. Jie paskelbė protesto streiką prieš masinius atleidimus. Tą pačią dieną Londone įvyko laikraščio „Deili Uorker“ sušaukta konferencija darbo žmonių teisėms ginti, kurioje dalyvavo atstovai nuo 482 tūkstančių darbininkų.

Kapitalistinių monopolijų puolimas prieš darbo žmonių teises ir gyvenimo sąlygas atspindi sistemingame realaus darbo užmokesčio mažinime. Tuo tarpu kainos ir mokesčiai didėja. Pakanka pasakyti, kad Jungtinėse Amerikos Valstybėse šeima, gaunanti 3.500 dolerių pajamų per metus, moka vidutiniškai 1055 dolerius mokesčių, t. y. daugiau kaip 30 procentų savo uždarbio. Statistiniai duomenys rodo, kad realusis Amerikos darbininkų darbo užmokestis sudaro tik 85 procentus ikikarinio lygio. Ryšium su tuo reikia priminti, kad monopolijų pelnai per pokarinį laikotarpį padidėjo 6—7 kartus.

Kapitalistinių šalių darbo žmonės, suprantama, negali taikstyti su savo padėties pablogėjimu ir atkakliai gina savo teises bei gyvybinius interesus. Jungtinėse Amerikos Valstybėse, Anglijoje ir kitoje Vakarų šalyse stiprėja pasipriešinimas monopolijų puolimui. Darbininkai kupini pasiryžimo atremti monopolijų puolimą, pasiekti savo gyvenimo sąlygų pagerėjimą.

I. Lapickis

TSRS pagalba nukentėjusiems nuo žemės drebėjimo Afganistano gyventojams

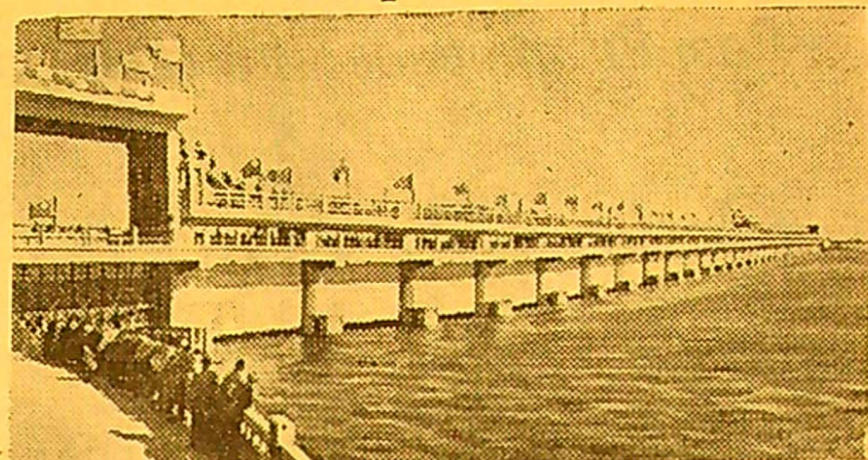
Tarybų Sąjungos ambasados Afganistane pirmasis sekretorius M. A. Bogačiovas applanke Afganistano Raudonojo Pusmėnulio draugiją ir TSRS Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio draugijų sąjungos pavestą, pareiškė užuojautą ryšium su Afganistano ištikusiu žemės drebėjimu. Drg. Bogačiovas perdavė į pagalbos Kamerdą ir

Saigano slėnių gyventojams fondą (šių slėnių gyventojai nukentėjo nuo žemės drebėjimo) 15 tūkstančių afganų.

Afganistano Raudonojo Pusmėnulio draugijos pirmininkas padėjo TSRS Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio draugijų sąjungai už užuojautą ir pagalbą.

(TASS-ELTA).

Kinijos Liaudies Respublika

Czianio provincijoje ant Sejančės upės užbaigta statyba didelio hidrotechninio mazgo, kuris įgalins sudrėkinti apie vieną milijoną hektarų pasėlių. Sejančės hidromazgas įrengtas toje vietoje, kur upė įteka į Geltonąją jūrą. Jį sudaro didelis šluzas, užtvanka, dauba ant jūros kranto, kuri tęsiasi keletą dešimčių kilometrų, ir kiti įrenginiai. Grūdų surinkimas drėkinamose žemėse šiame rajone žymiai padidės.

Nuotraukoje: didelio šluzo vaizdas. Sui Bi-chua (Sinchua agentūra) nuotr.

AUGA KINIJOS KOMUNISTŲ PARTIJOS GRETOS

Kinijos spauda praneša apie Kinijos Komunistų partijos gretų augimą. Laikraštis „Guanminžibao“ rašo, kad Sanchajuje kompartijos narių skaičius per metus padidėjo daugiau kaip 10 tūkstančių žmonių. Nuo sausio mėnesio iki šio laiko į kompartiją įstojo daugiau kaip 200 žinomų visai šaliai mokslininkų, gydytojų, žymių inžinierių, meno veikėjų. Lojane, kur dabar statoma pirmoji traktorių gamykla, per 6 mėnesius į kompartiją buvo priimta daugiau kaip 400 geriausių gamybos pirmūnų.

Istojo daugiau kaip 5700 žmonių. Kinijos sostinėje Pekine per praėjusius metus į kompartiją buvo priimta 19.500 žmonių. (TASS-ELTA).

SANCHAJUS. Kinijos — Tarybų Sąjungos Draugystės Rūmai. Can Ci-senjo nuotr. Sinchua agentūra.

Respublikinė moksleivių spartakiada

Vilniuje pasibaigė XI tradicinė respublikinė moksleivių spartakiada.

Po 3 dienas trukusios atkaklios sportinės kovos lengvojoje atletikoje pirmąją komandinę vietą iškovojo Kauno moksleiviai, nugalėję Klaipėdos ir Šiaulių sportininkus. Kaimo moksleivių tarpe pirmavo biržiečiai.

Gimnastų tarpe pergalę iškovojo sostinės sportininkai. Plaukyme, šaudyme ir dviračių sporte pirmąją vietą užėmė Kauno sportininkai. Antroje, kaimo grupėje nugalėjo Trakų šauliai, Raseinių dviratininkai ir Zarasų plaukikai.

Spartakiadoje krepšinio čempionu jaunuolių tarpe tapo Vilniaus komanda. Antroje vietoje — Kauno krepšinininkai, trečioje — Klaipėdos. Merginų tarpe pergalę iškovojo Plungės krepšinininkės.

Tinklininkų tarpe pirmąją vietą užėmė Telšių sportininkai, pralen-

kę Vilniaus ir Kauno moksleivius. Merginų grupėje pirmąją vietą užėmė Vilniaus tinklininkės.

Bendrąją komandinę pirmąją vietą spartakiadoje, kaip ir pernai, užėmė jaunieji Kauno sportininkai. Jiems paskirta Lietuvos TSR Sveikimo ministerijos ir Lietuvos LKJS CK pereinamoji Raudonoji vėliava. Antrąją vietą užėmė Vilniaus moksleiviai, trečiąją — Panevėžio. Kaimo sportininkų tarpe pirmąją vietą užėmė Utenos rajono moksleiviai. Po jų eina Biržų ir Alytaus rajonų komandos. (ELTA).

Pil. Spaskaja-Bačilo Rita, Vasiljaus, gim. 1934 m., gyv. Zarasų mieste Malūno gatvėje Nr. 1, iškėlė ištūkų bylą pil. Spaskij Ruslanui, Aleksandro, gim. 1929 m., gyv. Vyborgo mieste Lenino prospekte Nr. 26 bt. 10. Bylą nagrinės Zarasų rajono liaudies teismas.

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS